

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ 10

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

- Γ.— Πῶς κρίνεις τὰ κινήματα τὰ τελευταῖα, χάχα;
- Μ.— Φαρισαιοημένοι νάμαστε ἂν εἶν' αὐτὰ μονάχα.
- Γ.— Προβλέπεις φοβερότερα μωρὲ κακοχρονιάχης;
- Μ.— Ἐγὼ προβλέπω τὸν καπνὸν σκουδαιοτέρας μάχης.
Προβλέπω πῶς ὀγλήγωρα θ' ἀναγκαστοῦμε οὐλοὶ
νά πᾶμε μὲ τὰ δίκαια σὶ τὸ γόμο τοῦ κουτρούλη.

- Γ.— Μὰ τώρα πλέον τὸ κακὸν ἀπεσοβήθη λένε
καὶ οὔτε σιόσεις γίνονται, οὔτε καράβια καίνε.
Πλήρης ἀσφάλεια παντοῦ καὶ τάξις βασιλεύει
κι' ὁ βουσιγρᾶς ἠσύχασε καὶ ἡ Βουλὴ δουλεύει
ὑπὸ τὰ διατάγματα Ζορμπᾶ τοῦ στρατηλάτου
μὲ τὸν ὁποῖον εἴρηκε τὸ ἔθνος τὸ μετᾶ του.

Μοῦ φέρνεις τὸν κατακλυσμό κι' ὕλην τὴ δυστυχία
μὲ πέντε ναῦτες πῶλεσαν σὲ μὴν ἀψιμαχία
καὶ μ' ἓνα πάθημα μικρὸ στὴν πλώρη τῆς Σφενδόνης;
Μὴν εἶς' ἀπαισιόδοξος κι' αὐτὰ τὰ διορθώνεις.
Καὶ ἐπὶ τέλους, βρε Μαρῆ, ἂν κάποιον δὲν σκοτώσης,
δὲν πιτυχνίσεις εὐκολὰ ἀναδιοργανώσεις.

Γὰρ οἷσα τὸ μεγάλθυμο, εἶναι ντροπῆς λιγάνι
ποῦ γὰρ πολέμους ἐμυλεῖς ἀπὸ μικρὸ παιδάκι
καὶ μέσα στὰ τουφέκια τῆς καὶ μέσα στὴν παροῦντι,
νά σὲ τρομάξῃ σήμερον μιά μάχη σὰν εἰούνη
ποῦ μεταξὺ ἡμῶν ἔγεινε γὰρ τὸ καλὸ τῆς χόρας
καὶ μόλις ἐδιάρκησε δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας!

Φανιάσου ἂν ἐπήγαινες σὲ πόλεμο μεγάλο
τὶ ξύδια θὰ μὲν φώναζες στὴ μύτη νὰ σοῦ βάλω.
Φανιάσου ναύτης νάσουνε καὶ βάρδια σὶ τὸ τιμόνι
τὴν ὥρα ποῦρθαν τὰ «Ψαρά» κι' ἐρρίξαν τὸ κανόνι,
ἢ τὴ στιγμή ποῦ ὁ Ζορμπᾶς μαζί μὲ τὸ Μιχαούλη
εἶλαν ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τὰν νὰ σκοιωθοῦμε οὐλοὶ!

Δὲν σὲ τιμᾶ, μωρὲ Μαρῆ, νὰ φαίνοσ' ἀβελίδος.
Ἐνόμιζα πῶς θ' ἀσκωθῆς
νά πᾶς καὶ οὐ νὰ σκοιωθῆς
πρὸς χάριν τῆς πατρίδος,
πρὸς χάριν τοῦ κοινοῦ σκοποῦ τοῦ ἱεροῦ κι' ἁγίου
νάν ὁ Ζορμπᾶς τὸ φόβητρον Βουλῆς καὶ Ὑπουργείου.

Μ.— Ὁ κακομοίρης ὁ λαὸς καμάρωνε λιγάνι
πῶβλεπε μὲς τὸ Ναύσταθμο κανένα καραβάκι
φτιασμένο μὲ τὸ αἷμα του καὶ μὲ τὸν ἰδρωτὰ του
νά τοῦ ξυπᾶ τὸ αἶσθημα ποῦ κρύβε στὴν καρδιά του
καὶ τώρα βλέπουν συφορὲς τὰ δύστηχὰ του μάτι
βλέπουν σωρὸ τῆς μηχανῆς καὶ τ' ἄμπουρα κομμάτια
ἀπὸ φριχτὴ ἐπίθεσι καὶ μαύρη ναυμαχία.

Γ.— Τὴν Κυριακὴ κληρώνουνε τὸν στόλου τὰ λαχεῖα!

Μ.— Μὴν ἀστειεύεσαι, μωρὲ, μὲ συφορὲς θανάτου
μὲ συφορὲς πῶρριζανε πολὺ τὸ ἔθνος κάτου
καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν τὸ κάμανε κουρέλια.

Γ.— Κι' ὅμως ὁ στόλος γλήγωρα θὰ μῆν' ἐπὶ τὰ Δαρδανέλια
τὸν Τοῦρκο νὰ πεθάνη,
μ' εἰοῦτα τὰ γυμνάσια ποῦ τελευταίως κάνει.

Ἄν ἡ Σφενδόνη χάλασε κι' ἂν ἔσπασε τὸ Βέλος
κι' ἂν ὄλα βαίνουν, βρε Μαρῆ, πρὸς τὸ μοιραῖον τέλος,
ἐμεῖς δὲν πρέπει νάχουμε πολεμικὴ δειλία
ἀφοῦ καινούργιο ἔρχεται ἀπὸ τὴν Ἰταλία
κι' ἀφοῦ τὸ ἐπαναστάσεως ὁ θάνατος κι' ὁ φόρος,
εἶναι νὰ σπᾶν τὰ παλὰ γὰρ νάχωνται καινούργια.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
Καινούργιοι νόμοι καὶ θεσμοὶ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ4.Υ1.Φ1.0076

καὶ ὄλων νέα φάσις
καὶ νέων ὄπλων χειρισμοὶ
γὰρ τὰς ἐπαναστάσεις.
Ἐπάληψε κι' ἡ Σαλαμίς με τῶν Πελοπόν τὸ σμήνος
μπροστὰ σ' αὐτὰ τὰ θαύματα τῆς νέας Σαλαμίνας!

Τῶν κινήματων ἡ σειρά
βεβαίως θὰ μᾶς σιάσῃ!
Μέγας Ζορμπᾶς ἐν τῇ ξηρᾷ,
Τυπάλδος ἐν θαλάσῃ,

ὑπὲρ τῆς ὀργανώσεως συνέτειναν μεγάλως
κι' ἂν πρῶτα μᾶς ξεντέλιζε ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος
τώρα θὰ συλλογίζεται ἂν πρέπει νὰ τὰ βάνῃ
μ' ἀνθρώπους ποῦ σιὸ εἶδος των
πρὸς χάριν τῆς πατρίδος των
θριάμβους ἔχουν κάνει.

Μ.— Ὁ λαός, τὸ Ὑπουργεῖο,
τῆς πατρίδος τῆς κλεινῆς,
ἔχει φθάσει σὲ σημεῖο
π' οὔτε σὲ Φρενοκομεῖο
δὲν τ' ἀπάντησε κανεὶς.

Ἄλλος διώχνει τοὺς προικητικούς, ἄλλος σέρνει τὴ Βουλή,
ἄλλος σπάει τὰ καράβια, καὶ κανένας δὲν μιλεῖ!
Ὅλοι μας με δίκως αἷμα, δίκως πόνο στήν καρδιά,
στήν κηδεῖα τῆς πατρίδος προσανάβουμε κερί!

Γ.— Δύο κινήματα, Μαρη, μετράμε γιὰ τὴν ὥρα.

Μ.— Ὅλοι θὰ βγοῦν με κίνημα ὑπὲρ πατρίδος τώρα,
καὶ μ' ἐθνικὴ ἐπιμονὴ
καθένας θάβγῃ νὰ φανῇ
μεγάλος πατριώτης
κι' ἔνεκα λόγου σοβαροῦ
νὰ μᾶς βαρῆ στὰ κοντουροῦ
ὅπως ὁ Ληξουριώτης.

Γ.— Κανεὶς δὲν ἐπερίμενε μέσα σιὸ νταβατοῦρι
πὼς τέτοιο ἄλοιο θάπαιζε σιὸ κράτος τὸ Ληξοῦρι.
Ἄν ἔβγανε σιὴ φτώχεια του κοικοῦτισης καὶ πατάτες,
τὴν ὥρα ποῦ χρειάζεται γενιὰ κι' ἐπαναστάτες
κι' ἂν ναυμαχία δευτέρη με τὸν Τυπάλδο γίνῃ,
ἐξάπαντος ἡ ναυαρχὴ θὰ ἦναι τὰ « Δελφίνοι ».

Μ.— Γελᾶς μωρὸ με πράματα ποῦ προξενοῦνε φρίκη;

Γ.— Γελᾶς ποῦ μᾶς ἐσπάσανε τὴ Δόξα καὶ τὴ Νίκη
καράβια π' ἀφ' τὸ αἷμα μας εἶν' ὄλα πληρωμένα;
Κάμε καλά με τὸ Ζορμπᾶ, τί μοῦ τὰ λὲς ἐμένα
Μήπως ἐγὼ ἐγύρεψα δικτάτορας νὰ γένω;
Ἐγὼ σιὸ καλυβάκι μου ἀπὸ τῆς ἔξι μπαίνο
κι' ἀντὶ νὰ συλλογίζομαι τὴ Δόξα καὶ τὸ Βέλος
προσέχω μὴ με φοριωθῇ κανένας ἄμπαιρέλος!

**Δέησις καὶ προσευχὴ
ἐν κρισίμῳ ἐποχῇ.**

Σι' Ἁγίου τοῦ Προστάτη μας πῆγα τὸ πανηγῦρι
καὶ μ' ἐρωτοῦσαν εὐτραφεῖς πατέρες καλογήροι
« ἀπὸ ἐδλάβεια καὶ σὺ μᾶς ἔχχεσαι μεγάλη
ἢ καὶ ἔχεις μέσα σου καὶ θέλῃς νὰ σιὸ βγάλῃ; »
Κι' ἐγὼ τοὺς ἀποκριθῆκα, θεοσεβεῖς πατέρες
ἐμπῆκε μέσα μ' ὁ Ζορμπᾶς ἐτοῦτες τῆς ἡμέρας
κι' ἀφήσατε με νὰ δεηθῶ σι' Ἁγίου μας τὴ χάρι,
πῶχω μέγαλυ βάσανα νὰ μοῦ τὰ ὀμεδιάρῃ.

Κι' ἔπεσα με τὰ γόνατα κι' ἔλεγα τοῦ Ἁγίου
ν' ἀλλάξῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ νέου Ὑπουργεῖου
ποῦ σιτρατιώτῃ με ζητεῖ σὲ τέτοιες περιστάσεις
νὰ σκοιωθῶ σιὰ σίγουρα με τὰς ἐπαναστάσεις
ν' ἀφήσω τὴ γυναῖκα μου ὑπὲρ πατρίδος χῆρα
π' ἀκόμα δὲν ἔχρονιασε ἀφ' οἴτου τὴν ἐπῆρα.

Τρεῖς ὄρες ἐδεόμουν σι' Ἁγίου τὰ ποδόρια
νὰ πέσῃ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ νὰ κάψῃ τὰ σκαθάρια
πῶφθρανε τὸ κράτος μας καὶ τὸ λαὸ σὲ θέσι
ποῦ νᾶρητῃ Ξένος με σκοινὶ τὰ χέρια νὰ μᾶς δέσῃ,
ἀφοῦ κανεὶς δὲν βρίσκεται νὰ δέσῃ τοὺς μεγάλους
γιὰ νὰ γλυτωθῶ σι' ἄλλους.

Ὁ δὲ πατήρ Ἀνάκιος ποῦ μ' ἔβλεπε νὰ κλαίω
ἔλαβε περιέργεια καὶ μ' ἐρωτᾷ τί λέω.
Κι' ἐγὼ τοῦ εἶπα, γέροντα νὰ σημειώσῃς ὅτι,
θέλει καὶ σένα ὁ Ζορμπᾶς νὰ πάρῃ σιτρατιώτῃ
καὶ δέομαι σιὸν Ἅγιο ν' ἀλλάξῃ τὴ βουλή του
καὶ παρενθὲς ὁ μοναχὸς
ἀποσυρθεῖς ὀλοταχῶς
ἐπῆε κι' ἔκανε κι' αὐτὸς μετάνοιες σιὸ κελὶ του.

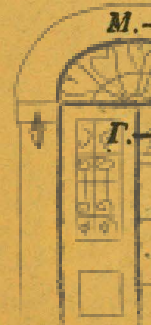
Σιὴ χάρι του γονατιστὸς
εἶπα νὰ μεσιτέψῃ
γι' αὐτὸ τὸ νέον καθεστῶς
νὰ μὴ χειροτερέψῃ

Σιὴ χάρι του δεῆθηκα κι' ἀναψα καὶ λαμπάδες
μὴν ἔβγουν κι' ἄλλοι παραμπρὸς Τυπάλδοι καὶ Ζορμπάδες
γιὰ νὰ πιαστοῦμε σὲ βαθμὸ ποῦ νᾶν ἀναγκασμένοι
νὰρθοῦν νὰ μᾶς χωρίσουνε Ἰγγλέζοι μεθυσμένοι.

Καὶ εἶπα εἰς τὸν τιμωρὸν τῶν πονηρῶν πνευμάτων,
λάβε γιὰ μᾶς συγκίνησιν
καὶ πάταξον τὴν κίνησιν
αὐτῶν τῶν κινήματων
τοῦ φιλοπάτριδος στρατοῦ καὶ τῶν ἐνδόξων πλοίων
ποῦ τὴν ἐπόστασιν ἡμῶν κινοῦν ἐκ θεμελίων.

Κι' εἶπα σὲ μιὰ ποῦ ἐφεδρὸς μωρήνῃ δεσποσύνη
καὶ γιὰ γαμπρὸ σιὸν Ἅγιο δεότουνε κι' ἐκείνη,
ἐδᾶ καράβια κίτρινα μωρὴ μονολογαλιάντα
καὶ σὺ γυροῦεις ἀντρά,

Κι' αὐτὴ ἐδέχθη πολλὴ καὶ μωρὴ ἐκ ἀποχόρῃ
πὼς νὰ με κόβῃ ὁ Ζορμπᾶς ἴσῃ νὰ ἐρημώσῃ!

IAKOBATEIOS
YOUNG REPUBLICAN PARTY
YOUNG REPUBLICAN PARTY

ZIZANION

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΙΣ

Μ' αὐτὲς τῆς ἐπανάστασης
γινήκαμε θηρία,
Φαντάζεσθε τί γίνεται
ἀφοῦ καὶ μιὰ κυρία
ἀκολουθοῦσα τὸν συρμὸν
τῶν στάσεων ἐν γένει
ἔκαμε σ τ ἄ σ ι ν πληρωμῶν
στὴ ῥόφτρα ποῦ πηγαίνει.

"Ἄλλη κυρία, ζωνρὰ
καὶ δραστηριὰ φύσις,
ἐνθουσιῶσα φαίνεται
μὲ τὰς ἀνακαινίσεις
καὶ γὰρ νὰ κάμη θέλουσα
κι' αὐτὴ τὸ κίνημά της,
ἀνακαινίζει τὸ φρού, φρού
ἀπὸ τὸ φόρεμά της.

"Ἄλλη πολὺ εὐαίσθητος
καὶ ζωνρὰ ἐπίσης,
μεγάλον ζῆλον τρέφουσα
εἰς τὰς μεταρρυθμίσεις,
ἐμεταρρῦθμισε κι' αὐτὴ
μετὰ στοργῆς ἰδίας
ὅλα τὰ νομοσχέδια
τῆς τρυφερῆς καρδίας.

Καὶ μία ποῦ τὰ τοπικά
τῶν σαλονίων σχετικὰ
τὴν τέρπουν ιδεώδη,
ἐπαναστάτησε κι' αὐτὴ
καὶ μὲ τὴ γλῶσσα της κρατεῖ
τὴ γειτονιὰ στὸ πόδι.

ΝΥΚΤΕΡΙΝΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Μέ τὸ στήθος πληγωμένο
ἀπ' τὸ δρόμο σου περνῶ
μὴν ξυπνήσης κι' ἂν διαβαίνω,
μὴ λυπᾶσαι κι' ἂν πονῶ.

Κι' ἂν μὲ ὄῃς καὶ στ' ὄνειρό σου
νὰ προβάλω ξαφνικά,
γύρ' ἀπ' τ' ἄλλο τὸ πλευρὸ σου
καὶ κοιμήσου πρὸ γλυκά.

Ἐγὼ θέλω ὅταν κοιμᾶσαι
νᾶσαι πάντα γελαστὴ
καὶ ποτὲ νὰ μὴ θυμᾶσαι
πὼς δὲν μῶμεινες πιστή.

Μὰ γὰρ μένα τὸν καί μένο
μὴ ἔσθιας τί θὰ γενῶ
μὴν ξυπνήσης κι' ἂν διαβαίνω
μὴ λυπᾶσαι κι' ἂν πονῶ

ΕΚ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Μέσα στὸ Ληξοῦρι
τί κακομοιριά!
Τὶ ἐλεινότης,
τί ἀξουριγιά!

Σοῦ μιλεῖ καθέννας
γιὰ νὰ σοῦ κλαφτῆ
κι' ὅσο πλούσιος νάνα,
σκόρδο θὰ ῥεφτῆ.

Σκόρδα καὶ κρεμμύδια
ῥέβονται τὰ στόματα
βροῦμα μὲς τοὺς δρόμους
ἀπὸ τὰ σαρώματα,
λέρα πανταχόθεν
γιὰ νὰ λερωθῆς.
Ζῆσε στὸ Ληξοῦρι
νὰ φχαριστηθῆς!

Ληξουριώτης.

ΤΑ ΛΑΧΕΙΑ

"Ὅλοι σας ν' ἀγοράζετε
τοῦ στόλου τὰ λαχεῖα
τώρα ποῦ μᾶς χρειάζεται
καὶ γι' ἄλλη ναυμοχία,
τώρα ποῦ εἶναι εἴκολο
νὰ γένη κι' ἄλλος κρότος
νὰ πέση στὸ κεφάλι σας
ὁ ἀριθμὸς ὁ πρῶτος,

ΔΙΑΛΕΓΜΑ

"Ἐνας, πῶς θέλει παντρεῖα
τόσον καιρὸ τὸ λέει
σὲ κάθε νυφοπάζαρο
πηγαίνει καὶ διαλέει.

Περάσανε τὰ χρόνια του
καὶ σ' ἡλικία μῆξε
κι' ἀκόμα δὲν τὴ διάλεξε
κι' ἀκόμα δὲν τὴ βρῆκε.

Βρωμὰ τὸ πόδι τῆ μινῆς
καὶ τὸ ἄλληνῆς ἢ μύτη,
μὲ τὸ σιατέρι τῆς μετρᾶ
καὶ μὲ τὸ διαβήτη.

Διαλέωντας, διαλέωντας
πάει τὸ πρᾶμα λέωντας
κι' ἢ προξενιὲς χαμένες,
τόσο πῶβαρεθῆκανε
κι' ἢ νύφες ἢ καυμένες
κι' ἀφοῦ δὲν ἦταν ἱκανὸς
νὰ δέση τὴ δουλιὰ του,
δίνει λαβὴ νὰ συζητοῦν
τὴν ἱκανότητά του.

Φλακ. Φλουν.

ΕΙΣ ΜΙΑΝ

Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω
μ' ἀγαπᾶς ἢ μὲ γελᾶς.
Ἦμουν ἡσυχος ὡς τώρα
καὶ μὴ γίνηκες μελᾶς
Ἦρθες ξάφνου σὰν κουνούπι
τὴν καρδιά μου νὰ τσιμπᾶς,
ἦρθες νὰ μ' ἀναστατώσης
σὰ νὰ ἦσουνε Ζορμπᾶς.

Μώψ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Λαός, ἱππεῖς κι' εὐζῶνοι
τῆ νύχτα στὰ θαμπὰ,
ἀντὶς γιὰ τὸν Τυπάλδο
ἐπιάσαν τὸ Ζορμπᾶ.
Καὶ ὁ Ζορμπᾶς μὲ γλῶσσα
τοὺς λέει γελαστὴ,
« ἐμένα βρὲς ἐπῆρτε
γιὰ τὸ στασιαστή; »
Κι' ἀμέσως τ' ἀπαντῆνον
κι' αὐτοὶ περιχαρεῖς,
« ἐκόμαμ' ἕνα λάθος
καὶ νὰ μᾶς συγχωρῆς! »

ΙΕΡΑ ΒΙΒΛΟΣ

Προφητείας Ζιζανίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Καὶ εἶπεν ὁ Βελζεβούλ ὁ ἀρχιστράτηγος
τοῦ πυροβολικοῦ τῆς Κολάσεως, γεννη-
θῆτω χάος ἐφ' ἅπασαν τὴν ἑλληνικὴν γῆν
καὶ ἐγένετο χάος.

Καὶ ἠγέρθη καπνὸς μὴ φορολογούμε-
νος ἐκ τῶν μαγειριῶν τῆς Κυβερνήσεως
καὶ βλήματα ἐκ σφενδόνης Τυπάλδου καὶ
ἐτυφλώθησαν οἱ ἀγοράζοντες λαχεῖα τοῦ
στόλου διὰ τὸ σώζεσθαι τὴν πατρίδα αὐ-
τῶν.

Καὶ τέρατα καὶ σημεῖα ἐγένοντο ὥ-
στε θανατῶν τὸν ἠγεμόνα λίαν διὰ τὴν
μὴ προσάρτησιν τῆς Κρήτης ὑποσχεθεῖσαν
ὑπὸ τῶν ἀοράτων Δυνάμεων.

Καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ ἰχθύος
ἀφανότεροι διέτρεχον μὲ τύχνητα ὀτο-
μομπιλ ἀναρίθμητα αὐτοσχέδια καὶ ἐψή-
φιζον αὐτὰ ὡς εἶχον διὰ τὸ μὴ εἶχον θάρ-
ρος ἀναλῦσαι αὐτὰ, ὅτι ὁ ὀμφαλὸς αὐ-
τῶν θὰ ἐλύετο.

Καὶ ἐγένοντο παντοῦ λαϊκαὶ συναθροί-
σεις καλούμεναι συναλλαγήθρια καὶ ἐξε-
δηλώθη δι' αὐτῶν σφόδρα ἡ λαϊκὴ ἀνασ-
θησία διὰ τὰ διαγενόμενα ὑπὸ τῶν σελε-
πιτῶν τῆς προτεμουσίας.

Καὶ πρῶτος ἐβλήθη τῆς ἑλληνικῆς
πολιτείας ὡσεὶ μῦλος Λεκατοῦ ἐν ὧρα
τρεμουντᾶς καὶ διατάξαντος τοῦ πρώτου
στράτου τῆς ἑλληνικῆς τῶν μεταγενε-
στέρων, κατήλθον εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὕδατα
οἱ στόλοι τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ἐξ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΡΟΣ
ΛΗΜΟΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

υπερβολικής αγάπης κινούμενοι. Και λαβών ύδωρ ο ηγεμών απενίψατο τὰς χεῖρας εἰπὼν « ἀθάωτος εἰμὶ ἐκ τῆς συμφορᾶς ταύτης ὅτι τὸ θέλημα τῶν διαφόρων κομμάτων ἐποίησα, ἐκ' ἀγαθῆ τῆς πατρίδος. »

Ναοῦ.

Ο ΦΟΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ἐξωθεν τοῦ Δημοτικοῦ καφενεῖου περὶ τὴν δεκάτην πρωινήν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ὁ Γεώργιος Ι. Ἀμπατιέλος ἐπυροβόλησε διὰ περιστρόφου μὲ τρεῖς ἐπανειλημμένας βολὰς, τὸν ἔμπορον Ἀντώνιον Ἀννινον, ἐξ ἐγγυράτης ἀποστάσεως.

ΤΑ ΑΙΤΙΑ

Οἱ λόγοι, κατὰ τὰς πληροφορίες μας, εἶναι οἱ ἑξῆς.

Πρὸ ἐνὸς ἔτους, ὁ δρᾶστης μετὰ τοῦ παθόντος εὐρίσκοντο εἰς ψυχρότητα. Τὴν ἑσπέραν δὲ τοῦ Σαββάτου, ὁ Ἀννινος συνομιλῶν μετὰ φίλου του, ἐν τῷ Δημοτικῷ Καφενεῖῳ ἐξεστόμει φράσεις προσβλητικὰς τὰς ὁποίας ὁ Ἀμπατιέλος ἐθεώρησε λεγομένας δι' αὐτόν, καὶ ἠθέλησε νὰ βεβαιωθῆ παρὰ τρίτων ἂν οὕτως εἶχε τὸ πρᾶγμα.

Μὴ ἐπιτυχῶν τοῦτο, ἀπεράσισε νὰ ἀποταθῆ πρὸς τὸν ἴδιον διὰ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ. Καὶ πρᾶγμα τὴν Κυριακὴν ἐνῶ ὁ Ἀννινος ἐκάθητο εἰς τὸ Καφενεῖον, εἰσελθὼν ὁ Ἀμπατιέλος τὸν ἐκάλεσεν ἐξωθεν διὰ νὰ ἐξηγηθῶν.

Ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας συεζήτουν ἀπαθέστατα ἐν τῇ πλατείᾳ, ἀλλὰ τὴν στιγμήν καθ' ἣν ἀπεχωρίζοντο, εἶδον οἱ παρεκολουθοῦντες διὰ τῶν βλεμμάτων αὐτοῦς ἐκ τοῦ καφενεῖου, εἰς στάσιν ἀπειλητικὴν ἀμφοτέρους καὶ τὸν Ἀμπατιέλον ἐξαγαγόντα περιστροφῶν καὶ πυροβολήσαντα τρεῖς τὸν Ἀννινον.

Λέγεται ὅτι ὀλίγον πρὸ τῶν πυροβολισμῶν προηγήθησαν ραπίσματα, ἀλλὰ τίς ἐράπισσε πρῶτος δὲν δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν.

ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΡΑΞΙΝ

Ὁ δρᾶστης μετὰ τὴν πράξιν ἐπέσθη εἰς τὸ καφενεῖον Βανδώρου καὶ ἀποθέσας τὸ περιστρόφον τὸ ὁποῖον ἐγράψαι ἀκόμη εἰς χεῖρας του, ἐπὶ μιᾷ φραπέζης, εἶπεν.

« Μὲ ἐπύξες! Μοῦ εἶπε τόσα ποῦ μὲ ἠγάπησες γὰ ἐγκληματήσω. »

Παραγράμματα εἰσελθὼν ὁ ἀστυνόμος Σ. Νικολάτος τὸν συνέλαβε καὶ τὸν ὠδήγησεν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

Ὁ παθὼν μετεφέρθη ἀμέσως εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, ἀλλὰ τὰ ἐκ τῶν πρῶτων σφαιρῶν τραύματα ἦσαν σοβαρώτατα

καὶ μετὰ εἰκοσιτρεῖς ὥρας ἐξέπνευσεν.

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ

Ἡ ἡμετέρα κοινωνία γνωρίζουσα καλῶς ἀμφοτέρους, συνεκινήθη βεβαίως διὰ τὸν ἄωρον θάνατον ἐνὸς οἰκογενειάρχου μόλις τεσσαρακονταετοῦς, ἀλλὰ καὶ ἐτι οὕτως θὰ κατέληγεν ὁ Ἀμπατιέλος, τὸ ἐπερίμενε δυστυχῶς.

Ὁ εἰκοσιτριετής οὗτος νέος κληρονομήσας παρὰ τοῦ πατρὸς του περιουσίαν ὑπὲρ τὰς τετρακοσίας χιλιάδας δραγμῶν καὶ κατασπαταλήσας ταύτην ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις ἀκαδημίᾳ τῆς διαφθορᾶς, παρ' ὅλας τὰς ἀλεπαλλήλους παραινέσεις τῶν ἀτυχῶν αὐτοῦ συγγενῶν, ἐπόμενον ἦτο, ἀπομείνας σήμερον ἀνευ λεπτῶν καὶ ἐκ φυλακῶν πλέον γινόμενος, ἢ ἄλλον νὰ ρίψῃ εἰς τὰς φυλακάς ἢ αὐτὸς ἐαυτὸν νὰ ρίψῃ, ὅπερ δυστυχῶς καὶ ἐγένετο.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Σπυρ Κλαουδάτος, Πανωραία Δεποιότη (Πύλαρος) — Γεράσι Μοσχόπουλος, Αἰκατερίνη Μοσχόπουλου (Χανριάτα) — Διονύσιος Κορκουμέλης, Ἀγγελικὴ Βούλιψη (Θράκη) — Γεράσι Ισηγορίδης (Λευκάς) Κυριακοῦλα Ἀγγελάτου (Ἀργοστόλιον) Κωνσταντίνος Μαρία Κοτῆ (Δημοκρατία) — Σωτήριος Μεταξᾶς, Ἀγκυρολίνα Πενταγάλου (Ἀσπρογέρακα).

— Τὴν δεσποινίδα Ἀνδρίαν Φιλίππου Προκόπη τελειόφοιτον τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς τῶν Καλογραῶν ὑποσῆσεν πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ διπλώματος ἐξειασίας, μὲ ἐπιτυχίαν ἀρίστην, συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας.

— ΠΩΔΕΙΓΑΙ ἡ διώροφος οἰκία ἢ κατοικουμένη ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Καϊραβᾶ φωτιγράφον πλησίον τοῦ κήπου Νάηρο. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Σεβαστιανῷ Μακρῷ Περφάνῃ ἐμπόρῳ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Βαλλιάνιος Πρακτικὴ Γεωργικὴ Σχολὴ γνωστοποιεῖ ὅτι προμηθευεῖ μελίτσια καὶ κυφέλας συστήματος εὐρωπαϊκοῦ καὶ αἱ βουλόμενοι νὰ ἀποκτήσωσι ταιαῦτα ὀφείλουσι νὰ γνωρίσωσιν ἐγκαίρως τοῦτο εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Σχολῆς δηλοῦντες συναμα καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελισσῶν καὶ κυφελῶν τὸν ὁποῖον ἐπιθυμοῦσι καὶ προκαταβάλλοντες μέρος τῆς ἀξίας των ἐπὶ ἀποδόσει λογαρισμοῦ.

Εἰς τὸ εἰδικὸν πιλοποιεῖον ἸΓΓΛΕΣΗ & Σας ΕΦΘΑΣΑΝ γνήσια καπέλα BORSALINO

ΠΑΡΙΣΙΝΟΝ ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΝ ΔΑΥΡΕΝΤΙΟΥ ΒΑΝΔΩΡΟΥ

Ἐφθασεν ἡ ἀναμενομένη πλουσία συλλογὴ ετοίμων γυναικείων πῖλων (Modelle) τῶν καλλιτέρων Παρισίων καταστημάτων. Τελεῖα συλλογὴ ὕλικῶν πρώτης ταξέως καὶ τελεταῖς Παρισίνοῦ σιρμου πρὸς κατασκευὴν τοιούτων εἰς ὅλα τὰ νέα χρώματα καὶ σχήματα.

Ἡ πολυετής καὶ εὐδόκιμος ἐργασία τοῦ καταστήματος εἰς τὸ εἶδος τοῦτο, εἶναι ἀρκούσα ἐγγύησις περὶ τῆς ἐπιτυχίας ἣν θὰ ἔχῃ ἐκάστη κυρία προμηθευομένη τὺς πῖλους τῆς ἐκ τοῦ καταστήματος Βανδώρου.

Ἐπισκεφθῆτε τὸ κατάστημα ἐστὶν καὶ ἐκ περιεργείας.

ΤΑ ΝΕΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

Ἐν μεγάλῃ ἐνυλλογῇ καὶ μεγάλῃ εὐθυμίᾳ.

ΕΦΘΑΣΑΝ ΣΤΟΥ ΜΑΤΑΡΑΓΚΑ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΒΛΙΧΑΚΗ γνωστοποιεῖ ὅτι προσέλαβεν ὡς διευθύντριαν τοῦ πιλοποιείου διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν γυναικείων πῖλων τὴν Δδα Σαπρῶ Μεταξᾶ, ἐπὶ πενταετίαν ἐργασθεῖσαν εἰς τὸ ἐν Ἀθῆναις κατάστημα τῆς κυρίας Οἰκονόμου. Ἡ Δνὶς Μεταξᾶ τελεῖα εἰς τὴν τέχνην τῆς καὶ μὲ ἀπαράμιλλον γούστο θὰ ἐχαριστήσῃ βεβαίως καὶ τὴν πλέον ἰδιότροπον πελατίδα.

Διὰ τὴν τελεῖαν κατασκευὴν τῶν μοντέλων προσέλαβεν εἰδικὸν τεχνίτην ἐξ Ἀθηνῶν, ἐπρομηθεύθη δὲ καὶ τὰς Νεωτέρας φόρμας καὶ ἀπαντα τὰ νεώτερα ὕλικά κ. λ. οὕτως ὥστε ἡ ἐργασία νὰ γίνεταί πλέον τελεῖα.

Εἰς τὰ ἄλλα τμήματα τοῦ καταστήματος παρελήθησαν αἱ χειμεριναὶ συλλογαὶ ἐν ἀφθονίᾳ καὶ μὲ τὸ γνωστὸν ἀπαράμιλλον γούστο.

ΤΑ ΕΦΑΠΛΩΜΑΤΑ ΣΑΣ

Καλλιτεχνικὰ κομμένα, στερεῶς ραμένα, ἔμορφα καὶ πολὺ φθηνά, θὰ εὐρεθῶμεν εἰς τὸ ἐν τραπεζοματοποιεῖον Δημητρίου Κούζη εἰς τὴν ἀγορὰν Ἐξαρῶν Ἀθηνῶν καὶ ὅλας αἱ ἐργασίαι τοῦ εἴδους τοῦ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ « ΖΙΖΑΝΙΟΥ »